

Sygn. akt IV KO 46/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **T. J.**,
oskarżonego o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 12 sierpnia 2019 r.
wniosku Sądu Rejonowego w R.
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**sprawę oskarżonego T. J. przekazać do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w K.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 marca 2019 r. Sąd Rejonowy w R., w sprawie sygn. akt II K (...), wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, sprawy T. J., oskarżonego o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.

W uzasadnieniu postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. wskazano, że oskarżony był prawidłowo zawiadamiany o trzech terminach rozpraw (w dniach: 23 października 2018 r., 19 lutego i 19 marca 2019 r.), na które się nie stawił. Za każdym razem obrońca oskarżonego usprawiedliwiał nieobecność oskarżonego uzasadniając to niemożnością stawienia się oskarżonego w Sądzie z uwagi na ciężką chorobę oskarżonego (m.in. białaczka włochatokomórkowa). Wraz z wnioskami obrońca przedkładał opinie sądowo - lekarskie, które potwierdzały niemożność stawiennictwa oskarżonego przed Sądem

Rejonowym w R. Z ostatniej opinii wynika, że oskarżony T. J. nie może odbywać dłuższych podróży poza miejsce zamieszkania, lecz może uczestniczyć w postępowaniu przed sądem w K. Z uwagi zaś na to, że oskarżony mieszka około 180 km od siedziby Sądu Rejonowego w R., a mógłby jedynie stawać przed sądem w K., dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy do sądu (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skorzystanie przez Sąd Najwyższy z uprawnienia określonego we wskazanym przepisie (art. 37 k.p.k.), jako wyjątek od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji), może nastąpić tylko wyjątkowo – m.in. także wtedy, gdy stan zdrowia oskarżonego nie pozwala mu na stawienie się przed sądem właściwym, co uniemożliwiłoby rozpoznanie sprawy, a co najmniej skorzystanie przez oskarżonego z jego prawa do osobistego udziału w rozprawie.

Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Nie wynika jednak ona z czynności podjętych przez Sąd Rejonowy w R., który, będąc już w dniu 10 października 2018 r. (k. 237 - 241) zawiadomiony o możliwym złym stanie zdrowia oskarżonego, nie podjął jakichkolwiek czynności związanych z ustaleniem stanu zdrowia T. J., przede wszystkim w kwestii możliwości jego stawienia się przed tym Sądem. W tym celu Sąd powinien był powołać biegłego lekarza celem wypowiedzenia się w powyżej wskazanej kwestii, i dopiero po uzyskaniu takiej opinii występować do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. Kopia opinii załączona przez obrońcę oskarżonego do jego pisma nie może zastąpić dowodu dopuszczonego przez Sąd z dwójakiego powodu. Po pierwsze, sporządzona była na potrzeby innego postępowania toczącego się przed innym Sądem (Sądem Rejonowym w B.), a po drugie – sporządzona została w dniu 5 lutego 2018 r., a więc prawie 9 miesięcy przed planowanym terminem rozprawy. To samo dotyczy kolejnej przedłożonej przez obrońcę kopii opinii (druga sporządzona była na potrzeby postępowania przed Sądem Rejonowym w K. i sporządzona została prawie 4 miesiące przed kolejnym terminem rozprawy - k. 269 - 272) i prawie 5 miesięcy przed ostatnim terminem, na którym postanowiono wystąpić do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. W tym stanie rzeczy wystąpienie Sądu Rejonowego, który nie zasięgnął samodzielnie opinii, a posiłkował się opiniami

sporządzonymi w innych postępowaniach i w dodatku – które nie były aktualne na dzień wydawania postanowienia, należałoby ocenić jako przedwczesne, co musiałoby skutkować nieuwzględnieniem takiego wystąpienia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2006 r., V KO 10/06).

Sądowi Najwyższemu wiadomo jednak z urzędu jaki jest stan zdrowia oskarżonego T. J. (art. 168 k.p.k.) i że może on uczestniczyć w rozprawie w postępowaniu prowadzonym przed sądem mającym siedzibę w K., a wynika to ze spraw dotyczących oskarżonego, jakie Sąd Najwyższy rozpoznawał w związku z wystąpieniami innych Sądów w trybie art. 37 k.p.k. W tym zakresie Sąd Najwyższy, uwzględniając, że oskarżony nie może stawić się przed Sądami właściwymi przekazywał sprawy z obszaru województwa (...) Sądowi Rejonowemu w K. (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 marca 2019 r., IV KO (...)) (inicjatywa Sądu Rejonowego w T.), z dnia 13 marca 2019 r., IV KO (...) i z dnia 28 marca 2019 r., IV KO (...) (wystąpienie Sądu Rejonowego w G.) oraz z dnia 30 kwietnia 2019 r., IV KO (...) (inicjatywa Sądu Rejonowego w C.)) albo Sądowi Rejonowemu w K. (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 marca 2019 r., IV KO 9/19, z dnia 19 marca 2019 r., IV KO 12/19 i z dnia 17 lipca 2019 r., IV KO 59/19 (wystąpienie Sądu Rejonowego w B.) oraz z dnia 25 czerwca 2019 r., IV KO 41/19 (inicjatywa Sądu Rejonowego w B.))).

W tym stanie rzeczy sprawę oskarżonego T. J. , zawisłą przed Sądem Rejonowym w R. (II K (...)), należało przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.